

klic. Pobožno je pokleknil in vzkliknil: „Hvala ti, o Bog, da si mi razodel njegovo ime!“

Ob teh besedah sta stebra — ki sta se že majala — stala zopet trdno, toda trdno okoli njiju ovita in okamenela do dandanašnjosti tudi orjak in njegova družina. Lavrencij je takoj nadaljeval svoje delo in brez težav dozidal katedralo oziroma kripto, kakršna stoji še dandanes.

Švedkinja mi je pripovedovala legendo s tolikim navdušenjem, ko da se je res dogodilo vse pravitko. No, jaz sem se ji zahvalila najprijaz-

svetlobo, da obiskovalec lahko brez napora pregleda grobnice in prečita naslove najstarejših in najznamenitejših posvetnih in cerkvenih skandinavskih plemenitašev, ki počivajo v njih. Zadnje truplo, ki je bilo položeno v to kripto, je bilo baje ono knezonadškofa danskega (1519). V kripti zanima gotovo vsakogar tudi vodnjak, ki je še vedno poln vode. Še pred štiridesetimi leti so pili meščani iz njega. Napravljen pa je bil spočetka v svrhu, da so rimsko-katoliški duhovniki zajemali iz njega vodo za krstne obrede.

TURKI V CARIGRADU DEMONSTRIRAJO ZA VOJSKO.

neje, saj sem izvedela, kako si ljudska govorica tolmači pomen onih dveh stebrov... Italijanski pregovor pravi: Quando suonano le campane, suonano alla messa oppure ai funerali (Kadar zvonijo zvonovi, vabijo k maši ali k pogrebu), to je, ker se ne pripeti navadno ničesar brez vzroka, je morda na vsem pripovedovanju nekaj vendarle resničnega; brez vsakega razloga ni šinil kiparju-umetniku v glavo oni motiv...

Dasiravno je kripta napol pod zemljo, ima vendar desetero oken, ki razlivajo po njej svojo

Pred odhodom iz kripte si vsak posetnik brezdvomno ogleda razen zgodovinskih fragmentov še v neki steni vdolben in obokan prostorček. Prvotno je bila to kapelica sv. Janeza, ob času reformacije pa stroga ječa, v kateri so hirali izdajice katoliške vere.

Toliko bodi na splošno povedano o lundski kripti vsem onim, ki bi se — na potu proti severu — utegnili kdaj nevedoma voziti ravnodušno mimo toli važne postojanke, kakršna je mestece Lund.

